

#8 Jēzus vara pār nāvi

Mateja ev. 9:18-26

Jēzus ir atklājis Savu varu pār visu dzīvo šajā pasaulē — miesu, gariem un pat dabu. Bet Viņa vara, spēks un autoritāte sniedzas dziļāk par dzīvo, jo arī nāve "klausu" Viņu. Par to domāsim šodienas Rakstvietā.

LASĪJUMS

Izlasām šodienas rakstvietu Mt 9:18-26, kā arī abas paralēlās — Mk 5:21-42 un Lk 8:40-56.

DISKUSIJA

1. Kādas ir jūsu pirmās pārdomas vai jautājumi par šo Rakstvietu?

Ļaujām katram izteikties.

---

2. Ja Tu varētu iedomāties visiespaidīgāko brīnumu, ko kāds cilvēks varētu izdarīt, kāds tas būtu? Kāds brīnums spētu Tevi pārliecināt, ka cilvēks ir Dievs?

Ļaujām katram izteikties.

No visiem brīnumiem, visticamāk, visiespaidīgākie ir tie, kas saistīti ar nāvi. Jo ar visiem "dzīvajiem" elementiem (ķermeni, priekšmetu u.c.) ir iespējams manipulēt, kā to dara iluzionisti, tomēr ar mirušu jeb nedzīvu elementu tas ir praktiski neiespējami.

Ja kāds cilvēks vēlētos pierādīt, ka ir visspēcīgš, tad, iespējams, augstākā latīņa būtu tieši šī — cita cilvēka atgriešana no nāves atpakaļ dzīvībā. Pirms Jēzus neviens cits to šajā pasaulē nav spējis izdarīt. Kad Jānis Kristītājs sūta savus mācekļus, lai saņemtu skaidru atbildi, vai Jēzus tiešām ir tas gaidāmais Dieva Dēls, viņam pietiek ar Jēzus atbildi — izlasām Mt 11:2-6.

---

3. Kuras trīs personas ir šodienas rakstvietas galvenās personas, neskaitot Jēzu? Kas tām ir kopīgs?

Jairs, viņa meita un sieviete, kura slimoja ar asiņošanu.

Jairam ar meitu ir kopīga piederība vienai ģimenei. Savukārt meitai un sievietei ir kopīgs pieminētais skaitlis — divpadsmit gadi.

Divpadsmit ir pilnības skaitlis — Izraēla divpadsmit ciltis, divpadsmit mēneši gadā utt. Tas apzīmē pilnīgo bezcerību, kādā sieviete un meita bija:

— Meitenes nāve, protams, pati par sevi bija briesmīga, jo viņa bija vēl bērns. Viņas dzīve bija tikai divpadsmit gadus sena, tikpat, cik sievietei slimība.

— Sievietes slimība bija atnesusi bezcerību, jo bija izmēģināti daudz ārsti un iztērēta liela naudas summa. Pie tam viņas slimība bija arī garīgajā ziņā ļoti smaga, jo asiņošanas dēļ viņa

---

skatījās nešķīsta un jebkuru, kuram pieskārās, padarīju nešķīstu – izlasām 3 Mz 15:25-27.

Ja meklējam galēju piemēru sievietes slimībai, tad šī asiņošana tāda bija. Ja meklējam galēju piemēru bērna dzīves traģēdijai, tad šīs meitīņas nāve tāda bija. Pilnīga bezcerība un izmisums.

4. Vai Tu esi saskāries/-usies ar gadījumiem, kur cilvēks gadiem ilgi cīnās ar smagu slimību, vai vecākiem, kuri pazaudējušu savu bērniņu? Nemīnot konkrētus vārdus, kā Tu raksturotu šo cilvēku izdzīvotās sāpes?

Ļauj katram izteikties.

Iespējams, minētie piemēri ļauj labāk ilustrēt tieši izmisumu un bezcerību, kādā bija sieviete un Jairs, un kas viņus noveda pie drosmes spert soli pretī Jēzum.

5. Vai šīs sievietes slimību un meitas nāvi varam saukt par svētību?

Cilvēciski spriežot, nē, tā ir nelaime. Tomēr Dievs Saviem bērniem reizēm pieļauj nelaiemes, jo tās līdzī nes svētību un laimi. Slimajai sievietei un Jairam šīs traģēdijas bija iemesls, kādēļ viņu dzīves ceļš pagriezās pretī Jēzum. Šīs traģēdijas bija iemesls, kādēļ viņi bija pietiekami drosmīgi, lai spertu soli pretī Jēzum, visa pārējā pūļa priekšā, un atzītu savu kaunu, lai saņemtu Viņa svētību. Šo traģēdiju dēļ mēs šodien par viņiem abiem runājam, jo viņi ir iekļauti Dieva sarakstītajā Grāmatā.

Traģēdijas ir viens no labākajiem veidiem kā atrast Dievu. Savukārt tiem, kuri Viņu jau ir atraduši, traģēdijas var būt veids kā Dievs stiprina viņu ticību – izlasām 1 Pt 1:6-7. Tāpat caur šīm traģēdijām Dievs reizēm tiek pagodināts – izlasām Jņ 9:1-3. Un reizēm traģēdijas ir tās, caur kurām mēs varam nest svētības citiem kā, piem., notika ar Pāvila ieslodzījumu – izlasām Flp 1:12-14.

Ja nebūtu nevienas no tām, nebūtu šo ticības stiprinājumu, Dieva pagodinājumu un svētības nešanu citiem. Ja pat par tām spējam pateikt Dievam "paldies", Viņš mūs var īpaši lietot.

6. Vai Tev ir bail no nāves? Kādēļ?

Ļauj katram izteikties.

Iespējams izcelt bailes mūžības skatījumā un no laicīgā aspekta (fiziskas sāpes u.c.).

7. Ja Jēzum ir šāda vara pār laicīgo nāvi – ko tas mums atklāj par Viņu varu pār mūžīgo nāvi? Vai tas maina kaut ko Tavai ikdienai?

Bībele nāvi iedala divās kategorijās – Pirmajā un Otrajā nāvē. Izlasām Otrās nāves skaidrojumu – Atkl 20:14. Pirmā nāve ir laicīgā, Otrā – mūžīgā.

Tādēļ, ka Kristum ir vara pār abiem nāves veidiem, jaunpiezimušiem kristiešiem Pirmā nāve vairs nespēj izraisīt Otro nāvi un šķirt no Kristus – izlasām Rm 8:38-39. Līdz ar to mums, kristiešiem, stāv priekšā tikai viena nāve, kas ir durvis uz Mūžību, tātad uz dzīvi ar Kristu, tādēļ no tās vairs nav jābaidās – izlasām Rm 14:8.

Kad būsīm izgājuši cauri šīm "durvīm", nāves vairs nebūs – ne mums pašiem, ne mums apkārt, nekur vairs nāves nebūs – izlasām Atkl 21:4 un Jņ 11:26. Iemesls ir viens – jo grēka vairs nebūs. Un nāve ir grēka alga – Rm 6:23. Ko tas maina Tavai ikdienai?

1) Ja Tu vēlies tiekties uz Mūžības perspektīvu, kurā vairs nebūs nāves, tad vairies no grēka.

2) Ja Kristum ir vara pār Pirmo nāvi, Viņam ir arī pār Otro – un Tava glābšana vairs nav no neviena cita atkarīga, kā vien no Viņa. Tādēļ nebīsties no citiem, bet bīsties Viņa – izlasām Mt 10:28. Meklē saprast tos kritērijus, pēc kādiem Viņš piešķir cilvēkiem varu pār Otro nāvi.

8. Kādēļ Jēzus saka, ka meitene nav mirusi, bet guļ? Izlasām Jņ 11:11-14 — kādas paralēles redzi šajās abās rakstvietās? Kāda ir nozīme šim salīdzinājumam starp gulēšanu un miršanu?

Jēzus salīdzina gulēšanu ar nāvi. Viņš to lieto fiziskās nāves gadījumā kā redzam šajos abos piemēros, kā arī 1 Kr 15:6 un 15:51– izlasām. Tomēr šim salīdzinājumam ir arī garīga dimensija – tie, kuri ir jaunuzdzimuši un nemirs Otrā nāvi, tiek saukti par gulošiem, nevis mirušiem. Viņi guļ, lai kādu dienu augšāmceltos.

Kamēr cilvēks "guļ", viņš atrodas vietā, ko grieķu valodā sauc par "hades", kas tiek saukta gan par elli, gan paradīzi. Jo tā ir pagaidu vieta, kurā gaida Tiesas dienu visi, kuri ir miruši Pirmo nāvi. Piemēram, noziedzinieks pie krusta Golgāta, kurš lūdza piedošanu Jēzum, saņēma atbildi – "šodien tu būsi ar mani paradīzē" (Lk 23:43). Savukārt dēmonus Dievs ir nometis ellē (2 Pt 2:4), kur lietots vārds "tartaros", kas ir "hades" dziļākie dziļumi. Kad pienāks diena, kad Dievs aicinās Savus bērnus pie Sevis, tad gan dzīvie tiks vienā acumirkli paņemti prom no šīs dzīves, gan arī miruši jeb "gulošie" tiks celti augšā – izlasām 1 Kr 15:51-58. Viņus Otrā nāve neskars, bet viņi saņems Mūžīgo dzīvību. Savukārt tie, kuri būs aizmiguši bez Kristus, celsies augšā Tiesas dienai un piedzīvos otro nāvi, kas ir mūžīgā elle, kas apzīmēta ar grieķu vārdu "gehenna". Gehenna bija ieleja pie Jeruzālemes, kurā meta atkritumus sadedzināšanai, un kurā uguns dega dienu un nakti. Tādēļ Jēzus mūžīgajai nāvei lieto šo vārdu "gehenna".

Jēzum ir vara pār Pirmo nāvi un pār Otrā nāvi – "gehennu". Viņš vienīgais šo varu var nodot cilvēkam, un Viņš to joprojām dod. Noslēgumā izlasām 1 Tes 4:13-18.

N O S L Ē G U M S

Jēzus spēj dot dzīvību tikai tādēļ, ka ir uzvarējis nāvi, kuru cilvēks ir izraisījis.

Cilvēks, kurš nožēlo šo grēku, saņem Jēzus varu pār nāvi.

Tikai tāds cilvēks spēj dzīvot — mūžīgi.

"Es dzīvoju, un arī jūs dzīvosiet." — Jņ 14:19